

Narrativa 'El projecte Rosie' és una obra amena que ajuda a entendre i a acceptar millor la complexitat de les persones amb síndrome d'Asperger

Una altra manera de veure la vida

Graeme Simsion
El projecte Rosie / El proyecto esposa
Traducció al català d'Imma Falcó i al castellà de Magdalena Palmer

LA CAMPANA / SALAMANDRA
352 / 320 PÀGINES
18 / 17 EUROS

SUSO PÉREZ

La literatura té el privilegi de modelar la realitat. D'aquí prové la seva força. Pot reenfocar qualsevol situació des d'un punt de vista completament inesperat, inusual, i donar-li així una perspectiva nova que ajuda els éssers humans a obrir la seva ment. *El projecte Rosie*, obra de l'escriptor neozelandès Graeme Simsion, és, a més d'una història divertida, hilarant en algun moment, una obra que ressitua un trastorn, el d'Asperger, que, en la vida real, no novel·lada, pot resultar una font de problemes per al que el presenta i una profunda preocupació per a les persones que componen el seu entorn afectiu. Però, el mateix trastorn a la ficció, es converteix en una peripècia encantadora que porta el lector a veure la vida, aquesta vida, d'una manera diferent: tendra, tolerant, amena... humana.

Don Tillman, el protagonista de la novel·la, presenta el que segurament es diagnosticaria com un tras-

seva vida social esdevé una successió de patinades que el condueixen a un inevitable aïllament.

Però Don Tillman també és un home molt intel·ligent, la ment sistemàtica del qual li ha permès convertir-se en un professor universitari molt dotat per a la ciència. Així que, després d'haver llegit un informe que indica que els homes casats són més feliços que els solters, Tillman s'embarca en un projecte per trobar la seva companya ideal, una dona que ha de complir una infinitat de condicions que la facin idònia i a la qual pretén trobar repartint qüestionaris.

Ni pitjor ni millor

Naturalment, la vida, i amb ella el relat, seguirà amb les seves tortuositats particulars. Però, fins i tot amb el plantejament de comèdia romàntica amb què està narrada la història, el lector s'haurà situat dins d'una manera de pensar radicalment diferent de la convencional. I això és el que compta. Tillman és diferent, sí. Però no millor o pitjor que els altres. De fet, és inqüestionablement coherent i in-subornablement sincer. Narrat en primera persona, el relat ajuda a percebre, a través del punt de vista estrictament literal de Tillman, com és d'enrevessat l'ésser humà que es considera a si mateix com a normal.

El projecte Rosie és la primera novel·la de Graeme Simsion, la història del qual no deixa de ser també curiosa. Informàtic en la seva joventut, va vendre la seva exitosa empresa el 1999 per llançar-se a escriure a temps complet. Va concebre aquesta història com un guió cinematogràfic i va començar a rebre premis quan tot just era un manuscrit, la qual cosa el va portar a donar-li més cos i a treballar més la narració. Així que, ja des de l'origen, l'existència de Don Tillman aporta una cosa que sembla important.

Es convertirà algun dia en una pel·lícula? Arribarà Simsion a ser el gran escriptor que anhela ser? Poc importa de moment. *El projecte Rosie* és una novel·la entretinguda que ajuda a entendre i a acceptar millor la complexitat de l'altre. La dels que presenten alguna forma de trastorn i la dels que no. Això sempre ens fa millors. Així que val àmpliament la pena. |

Graeme Simsion
JAMES PENLIDIS

torn d'espectre autista que es tradueix en un comportament rigidament estructurat, rutinari, inflexible i aliè a qualsevol forma de subtils. I, òbviament, sota aquests tipus de paràmetres, la

Bloc d'edificis en un barri barceloní

LIBERT TEIXIDÓ

Novel·la Tres nois amics viuen en un barri sòrdid i violent

La llei del carrer

Antonio Soler
Una historia violenta

GALAXIA GUTENBERG / CÍRCULO DE LECTORES
292 PÀGINES
19,50 EUROS

J.A. MASOLIVER RÓDENAS

Màlaga, la seva ciutat natal, ha estat l'escenari de diverses novel·les d'Antonio Soler (Màlaga, 1956), especialment de les dues, per mi, més memorables: *Las bailarinas muertas* i *El camino de los ingleses*. Són novel·les de somniadors i derrotats, víctimes de la violència i ofegats per la tendresa, trets que reapareixen a la novel·la *Una historia violenta*, en aquest cas protagonitzada per un nen. Ens movem en un escenari molt limitat per a un limitat nucli de personatges. La família Galiana, sans, rectes i educats, que controlen el seu nerviosisme sota l'aparença de la felicitat que dona una bona posició econòmica. El *pater familias*, Don Guillermo Galiana, és "un hombre comedido en todo menos en su estatura", "un gigante de dos metros con corazoncito de porcelana". La seva esposa, la senyora Julia, és una dona petita i menuda que calma els nervis nedant "incansablemente de un lado a otro del mar", per foragitar "no la muerte sino la soledad de la muerte"; i el fill, l'Ernestito, "casi con la misma estatura que un adulto, más pesado que muchos adultos".

Un altre nucli està constituït per en Mauri -un nen que "fumaba desde que salió del vientre de su